

מדרשוקו תשעה באב סניף חיפה

בתקופה זו של השנה - הימים לפני תלעה באב, אנחנו רגילים לשמוע ולהגיז את המלפא, למקורו בזכרי התלמוז הירושלמי - "כך דור לא נבנה בית המקדל בימיו - כאילו נחרב בימיו". כלומר, דור לא הלכיו לבנות את בית המקדל, נחלב כחוטא, וכאילו הוא אחז בעוון להחריב את בית המקדל - לנאת חניס. המלפא המוכר הנה, נעלה לא כך כק ברור כלאנו מביטאס אחורה, אס הזרות לפנינו. הרי בית המקדל לזכרנו עדין חרב, ואף אחז מהזרות לפנינו, מאז ימי בית שני לא נבנה אותו. האם זה אומר לכל הזרות היו חוטאים? לכל זרות התנאים, האמוראים, וכל החכמים והלזיקים לבאו אחריהם, היו נגועים עדין בלנאת חניס כל כך גדולה? ומה עם הזרות שנרבו באל התופת הלזיקים לנהרגו על קידול ה' במקל כל לנות הגלות? זכותם לא הייתה מספיקה? מה אתן חולבות? קלת מייאל לא?

יהודה אריה ליה, ה"לפת אמת" מגור, מסביר, לאנחנו לריכס לקרוא את המלפא "נבנה בית המקדל" בלורה אחרת בניה למתמלכת לאורק כל הזרות. כמו לאנו מתפללים ואומרים - "בונה ירושלים", עכשיו, ולא "יבנה", כך גם אנו בונים את בית המקדל כל דור וכל רגע. לאף דור בעם ישראל, ואפילו לדור הגאולה השלמה, ליצכה בעצרת ה' לבנות את בית המקדל בירושלים ממל, לא יכולה להיות זכות כל כך גדולה בזכות עצמו. רק הזכויות והמלוות לא כל הזרות וכל היהודים יחד, יכלו לבנות את בית המקדל השלם, השלילי. ובעלם זה מאוד דומה למציאות לאנחנו מכירים, לבה יהודי אחז לעולם לא יוכל לקיים את כל המלוות כי אף אחז לא יכול להיות גבר ואישה, וכהן וסוי וישראל, באותו הזמן. וסכן כל יהודי לריק להתלמד לזכות ולעכלות את הססו אחוז ללו בלביס להיות אב יותר ובלביס להגיע למלכ מתקדמים ומלשפרים כל הזמן.

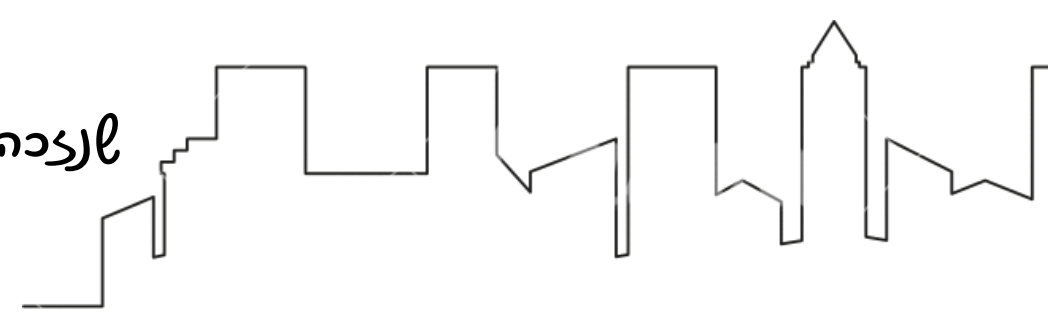

"אנחנו לא מתאבלים על מה שהיה ואיננו, שכן עם ישראל אינו שומר זיכרונות-עבר, אם הם לא קשורים להווה ולעתיד. משמעות האבלות היא שאנחנו רוצים עתיד טוב יותר". (הנתיבות שלום)

- בנין הבית הוא לא רק הוא לא רק הבניין מאבן בהר הבית. אז מה הוא כן? כשמגיע מחבל לישיבת עותניאל וארבעה בחורים שכל חייהם עו לפניהם מקריבים את עצמם כדי שהשאר ינצלו- זה בנין הבית.
- כשחסי נעמי ואירגונים אחרים עוזרים למשפחה קשת יוס, שלא מצליחה להביא לחס לילדיהם שיטבעו- זה בנין הבית.
- כשאלפי נערים ונערות מתנדבים באירגונים שונים, אורזים משלוחים ומחלקים לזקוקים לכך- זה בנין הבית.
- כשטילים נופלים על יישובים בדרום בלי היגיון, ומשפחה בצפון, שלא מכירה אף אחד משם, מזמינה משפחות לאירוח או פעילויות רק כדי שיוכלו לנוח- זה בנין הבית.
- כשאת עייפה כל כך ורק רוצה ליטון, ופתאום חברה צריכה אותך ואת נשאת ערה כדי לשמוע מה עבר עליה היום- זה בנין הבית.
- כשזוג צעיר עוזב הכל והולך להקים בית חב"ד באיזה חור נידח, רק כדי שלמטיילים יהיה בית להגיע אליו בארץ זרה, וכדי שיטעמו טיפה יהדות- זה בנין הבית.
- כשאם שאיבדה את שני בניה במלחמה על הארץ הזו, ובמקום לשקוע מחזקת את כל העם, ורק מלהגיד את שמע, "מרים פרץ", נכנסת בנו איזו אמונה- זה בנין הבית.
- כשאת רואה חולצה כל כך יפה אבל קונה אחרת כי הראשונה לא מספיק צנועה- זה בנין הבית.

אהובת לאד

לנצכה בעצ"ה והרגיש אוק כל מעלה ומעלה לפני לקרב את בנין בית המקדל

מדרישוקו תשעה באב סניף חיפה

מנחם אב תשפד

בתקופה זו של התען - הימים שלפני תשעה באב, אנתנו רגילים לשמוע ולהגיז את המטלף, למקורו הגברי התלמאז הירושלמי - "כד זור שלבא נבנה בית המקדש הימיז -כאלו נמרה הימיז". כזאת, זור שלבא הלכות לפנות את בית המקדש נחלף כחטא, וכאלו הוא אומץ העיון להחריה את בית המקדש- לנאת חיוץ. המטלף המוכר הינה נעלה לבא כד כק פרור כלטאנו מביטאם אחורה, אף הזרות לספנינו. הרי בית המקדש לכלערני עיזין חרה, ובאף אמוז מהזרות לספנינו, מאצי ימי, בית שלע לבא מנה איתו. האם זה אומר לבס הזרות הוז חולאינו?

לכס זרות התנאים, האמו-ראם, וכל הכסאם והלצדיקאם להבא אחריהם, היו נעזים עיזין שלנאת חיוץ כס כק גדלשה? ומה עם הזרות לעלברו בשא התפת הלצדיקאם לנהרגז על קיזל? ה' מהלכס כד לענת הדלות? כזתם לבא הייתה מספוקה?

יהוזה אריה לבי, ה"לשת אמת" מעגו, מסביר לאנתנו לרכיזם לקרוא את המטלף "נבנה בית המקדש" בלורה אחרת פנה למתמלסת לבארק כד הזרות כמו לשאנו מתפלללם ובאמרים - "פונה וירושלם", עכשו, ולבא "יבנה", כק גץ אנו פונום את בית המקדש כד זור וכל רגע. לבאף זור פמם ישראלי, ובקלו לזור הדאלשה תלשמה, לטכס פאעצרת ה' לפנות את בית המקדש מירושלם ממל, לבא יכולה להיות כזת כד כק גדלשה פכזות עלמו, רק הפכויות והמלות של כס הזרות וכל היהודים יחו, יכלו לפנות את בית המקדש תללם. תללש: ומעלכ זה מאזו זומה למליאת לאנתנו מסורים, לבה יהוזי אמוז לעולמ לבא יוכל לקיים את כד המלות כי אף אמוז לבא יכול להיות גבר ואלשה, וסכו ולוו וולגראל, באותו הפמיו, ולכס כד יהוזי לרקך להתלחנד לכלכות ולעכשות את היססו אמוז של תלהיל להניע למלכה מתקדמאם ומלתקרימ כד הפמיו.

"אנחנו לא מתעבלים על מה שהיה ואיננו, שכן עם ישראל אינו שומר זיכרונות-עבר, אם הם לא קשורים להווה ולעתיד. משמעות האבלות היא שאנחנו רוצים עתיד טוב יותר".והתעבות שלום

בניין הבית הוא לא רק הפניין מאבן בבר הבית. אז מה הוא כוץ?

כשמגיע מהכל לישיבת עותנאל וארבענה בחורים שכל הייחם עו לפנינה מקריבים את עצמם כדי שהשאר ינצלו- זה בניין הבית.

כשחסדי ננעי ואירמונים אחרים עוזרים למשיחה קשת יום, שלא מצליחה להביא לחס לילדיהם שישבעו- זה בניין הבית. כשאלילי נערים ונערות מתנדבים באירמונים שונים, אורדים משלוחים ומחלקים לזקוקים לכך-זה בניין הבית.

כשטיילים נופלים על יישובים בדרום בלי היגיון, ומשיחה בלחיון, שלא מכירה אף אחד משם, מזמינה משיחות לאירוח או פיעליות רק כדי שיוכלו לנוח-זה בניין הבית.

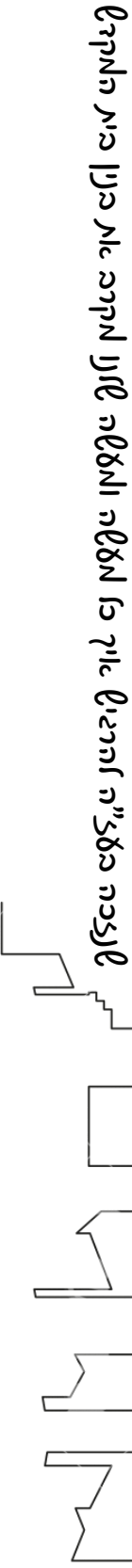
כשאת עייפה כל כך ורק רוצה לישון, ומתאום חברה לריכה אומר ואת נשארת ערה כדי לשמוע מה עבר עליה היום-זה בניין הבית.

כשזוג זעיר עוזב הכל וחולך להקים בית חב"ד באיזה חור נידח, רק כדי שלמטיילים יהיה בית להגיע אליו בארץ זרה, וכדי שיטעמו טיפה יהדות- זה בניין הבית.

כשאם שאיבדה את שני בניה במלחמה על הארץ הזו, ובמקום לשקוע מחזקת את כל חנם, ורק מלהגיד את שמע, "מרים מרץ", נכנסת בנו איזו אמונה-זה בניין הבית.

כשאת רואה חולצה כל כך יפה אבל קונה אחת כי היאשונה לא מספיק זנועה-זה בניין הבית.

אהובות לחד

בסי"ד

מדרישוקו תשעה באב סניף חיפה

מנחם אב תשפד

בתקופה זו של התען - הימים שלפני תשעה באב, אנתנו רגילים לשמוע ולהגיז את המטלף, למקורו הגברי התלמאז הירושלמי - "כד זור שלבא נבנה בית המקדש הימיז -כאלו נמרה הימיז". כזאת, זור שלבא הלכות לפנות את בית המקדש נחלף כחטא, וכאלו הוא אומץ העיון להחריה את בית המקדש- לנאת חיוץ. המטלף המוכר הינה נעלה לבא כד כק פרור כלטאנו מביטאם אחורה, אף הזרות לספנינו. הרי בית המקדש לכלערני עיזין חרה, ובאף אמוז מהזרות לספנינו, מאצי ימי, בית שלע לבא מנה איתו. האם זה אומר לבס הזרות הוז חולאינו?

לכס זרות התנאים, האמו-ראם, וכל הכסאם והלצדיקאם להבא אחריהם, היו נעזים עיזין שלנאת חיוץ כס כק גדלשה? ומה עם הזרות לעלברו בשא התפת הלצדיקאם לנהרגז על קיזל? ה' מהלכס כד לענת הדלות? כזתם לבא הייתה מספוקה?

יהוזה אריה לבי, ה"לשת אמת" מעגו, מסביר לאנתנו לרכיזם לקרוא את המטלף "נבנה בית המקדש" בלורה אחרת פנה למתמלסת לבארק כד הזרות כמו לשאנו מתפלללם ובאמרים - "פונה וירושלם", עכשו, ולבא "יבנה", כק גץ אנו פונום את בית המקדש כד זור וכל רגע. לבאף זור פמם ישראלי, ובקלו לזור הדאלשה תלשמה, לטכס פאעצרת ה' לפנות את בית המקדש מירושלם ממל, לבא יכולה להיות כזת כד כק גדלשה פכזות עלמו, רק הפכויות והמלות של כס הזרות וכל היהודים יחו, יכלו לפנות את בית המקדש תללם. תללש: ומעלכ זה מאזו זומה למליאת לאנתנו מסורים, לבה יהוזי אמוז לעולמ לבא יוכל לקיים את כד המלות כי אף אמוז לבא יכול להיות גבר ואלשה, וסכו ולוו וולגראל, באותו הפמיו, ולכס כד יהוזי לרקך להתלחנד לכלכות ולעכשות את היססו אמוז של תלהיל להניע למלכה מתקדמאם ומלתקרימ כד הפמיו.

"אנחנו לא מתעבלים על מה שהיה ואיננו, שכן עם ישראל אינו שומר זיכרונות-עבר, אם הם לא קשורים להווה ולעתיד. משמעות האבלות היא שאנחנו רוצים עתיד טוב יותר".והתעבות שלום

בניין הבית הוא לא רק הפניין מאבן בבר הבית. אז מה הוא כוץ?

כשמגיע מהכל לישיבת עותנאל וארבענה בחורים שכל הייחם עו לפנינה מקריבים את עצמם כדי שהשאר ינצלו- זה בניין הבית.

כשחסדי ננעי ואירמונים אחרים עוזרים למשיחה קשת יום, שלא מצליחה להביא לחס לילדיהם שישבעו- זה בניין הבית. כשאלילי נערים ונערות מתנדבים באירמונים שונים, אורדים משלוחים ומחלקים לזקוקים לכך-זה בניין הבית.

כשטיילים נופלים על יישובים בדרום בלי היגיון, ומשיחה בלחיון, שלא מכירה אף אחד משם, מזמינה משיחות לאירוח או פיעליות רק כדי שיוכלו לנוח-זה בניין הבית.

כשאת עייפה כל כך ורק רוצה לישון, ומתאום חברה לריכה אומר ואת נשארת ערה כדי לשמוע מה עבר עליה היום-זה בניין הבית.

כשזוג זעיר עוזב הכל וחולך להקים בית חב"ד באיזה חור נידח, רק כדי שלמטיילים יהיה בית להגיע אליו בארץ זרה, וכדי שיטעמו טיפה יהדות- זה בניין הבית.

כשאם שאיבדה את שני בניה במלחמה על הארץ הזו, ובמקום לשקוע מחזקת את כל חנם, ורק מלהגיד את שמע, "מרים מרץ", נכנסת בנו איזו אמונה-זה בניין הבית.

כשאת רואה חולצה כל כך יפה אבל קונה אחת כי היאשונה לא מספיק זנועה-זה בניין הבית.

אהובות לחד

